

Comú-unió

Dg, 17/06/2018 per Anna-Bel Carbon...

[Sini](#)

Recordeu el dia de la vostra primera comunió? De ben segur que sí, especialment si va ser la primera de moltes comunions, si us vàreu sentir acollits i acompanyats per la família i per tota la comunitat eclesial i així va segellar el vostre compromís com a cristians.

Cada any en acabar l'època de les comunions, molts catequistes ens preguntem si realment haurem sabut ser bons transmissors del que representa aquest sacrament. Sovint, els infants ens arriben poc convençuts. Empesos per les famílies a dur a terme aquest ritus que -no ens enganyem- molts cops, encara avui en dia, és més el compliment d'un acte social que no pas un fet religiós. Influenciats per una societat un xic descreguda, i sota l'efecte social del "què bé queda dir que l'infant farà la primera comunió" molts infants et diuen que el que en realitat els fa més il·lusió és el que molts considerem més superficial: la posada en escena: l'àlbum fotogràfic, el vestit, la festa, els regals, el recordatori... està bé però.... és el principal? És evident que és tracta d'un dia important i que, com a tal, requereix una preparació acurada de la celebració i tots aquests elements, però no potser en el sentit que la societat ens fa creure.

Rebre el sacrament de la comunió, és una festa. Com tota festa s'hi esperen uns convidats especials: els infants i també les seves famílies. Un espai físic, una comunitat eclesial on fer la festa que es durà a terme al voltant de la Taula, de l'altar. El vestit ha de ser de festa i el més bonic possible serà anar amb el cor net convertit i perdonat per Déu Pare. I, sí, rebrem un regal, el millor regal: Jesús.

La Missa, ens deia enguany el celebrant, és divideix en dues parts: la Paraula i la Taula. És a dir, la lectura de la Paraula de Déu a partir de l'Antic Testament i del Nou Testament i el comentari del celebrant que ens interpretarà el text i ens el farà entenedor, des d'una òptica actual. I, la Taula, el convit personal que Jesús ens fa de manera individual a participar de l'Eucaristia en comunitat, a gaudir plenament de la seva amistat, a sentir-nos estimats per Déu. I, al mateix temps, Jesús vol formar part de la nostra família, habitant en el cor de cadascú de nosaltres. Això és el que significa el sacrament de la Comunió, **la comú-unió amb Jesús i amb els altres**, amb la comunitat cristiana, amb la humanitat. Sols abraçant i estimant el proïsme, la família, els amics... aprendrem a abraçar i estimar a Déu Pare, a formar part de la família de Jesús.

La fe és un do, que no s'imposa sinó que es proposa, i cal alimentar-la. La pregària i la participació en la celebració eucarística són l'aliment bàsic del nostre ser cristià.

Els catequistes sabem, que en el fons, fer-los trobar el sentiment real i íntim de la celebració, no depèn de nosaltres, sinó que cal la implicació familiar, de tota la comunitat i, sobretot, de l'Esperit Sant, aquesta flama d'amor entre Déu Pare i Jesús, entre Jesús i nosaltres.